

Jindřich Kulhavý: Jen pár slov nestačí

- CZ24 News | 16. listopadu 2023

ČESKO / EU: Nacházíme se v době, kdy nám největší zločinci nastavují normy, jak máme žít. Jsou vytvářeny hranice povoleného, které ohraničují stále více naši svobodu, bez uzardění nás okrádají způsobem blížícím se vzniku kreditního systému, přičemž ti nejznámější zloději žijí v luxusu a přepychu. Daně dosahují závratných 85% toho, co vyděláme, takže zbývá hodně i na ty, kteří nedělají vůbec nic a přiživují se na zbytku populace. Včetně politiků. A média, místo aby byla hlídacími psi demokracie, se na těch největších zločinech podílí a jsou pasena těmi, kteří to vše způsobují. A některá z nich se navíc nestydí za tuto činnost požadovat vysoké poplatky umožňující jim předávat nám lži a ukazovat aroganci svých prolhaných zaměstnanců.

Přestože je známo, kolik peněz nás stojí Green Deal a ekoodpustky v podobě emisních povolenek jdoucí do kapsy překupníků s nimi obchodujícími, přičemž nic imaginárnějšího snad už nejde ani vymyslet, všichni platíme jako mourovatí. Také víme, kolik nezdaněných miliard odchází každoročně na dividendách do zahraničí, přesto s tím nikdo nic nedělá, přestože je to obrovská část národního rozpočtu. Je nám aspoň částečně známo, že ti nejbohatší u nás mají své firmy a nadace v daňových rájích (včetně zesnulého „vlastence“ Schwarzenberga), ale Finanční správa šlape po českých firmách a středních podnikatelích a živnostnících se záměrem vysát z nich poslední zbytky toho, co tu zůstává.

Známe jména majitelů energetických společností schopných domluvit se s vládou na maximálních cenách elektřiny (momentálně nás v nic předčila jen Kolumbie), ale jen mlčíme a za rozsvícení žárovky dáváme x násobně více, než za hranicemi. Dopad na průmysl už je natolik markantní, že u nás nic pořádného nevyrábíme. Odchází i ti, kterým vyhovovalo, že naši lidé pracují za žebrácké honoráře. Končí zavedené firmy přesouvající produkci kamkoliv jinam, hlavně od nás pryč. Je nám známo, že elektřinu vyrábíme nejlevněji v Evropě, dáváme ji však k dispozici kšeftařům na německé burze a až poté ji kupujeme zpět. Ostudný přístup politiků i producentů vytvářejících „hodnoty“ z toho, co tu bývalo společné a bylo vybudováno z našich daní, aby se to později šmelením dostalo do rukou nejbohatších, je ukázkou neúcty k občanům a chamtivosti těch, kteří to umožnili. Ani jeden za to nebyl nikdy obviněn, natož potrestán.

Vrátila se doba totální kontroly toho, co děláme. Seznamy STB konfidentů byly ničeny, přesto řada z nich patří k VIP současného života a k hlavním moralistům. Petr Pavel poté ověšuje řády bývalé disidenty, buřiče či za zločince nebo za odpadlíky v době socialismu označované jednotlivce. Tehdejší stranický elitní kádr usazený na Pražském hradu vyznamenává tehdejší odpůrce režimu, který ho stvořil. Je to stejné, jako kdyby náčelník dopravní policie odměňoval řidiče s největším množstvím nastrádaných pokut a přestupků. Není to paradox?

Je velmi mnoho indicií svědčících o tom, že mnozí ztratili soudnost, přistoupili na hru, jejímiž smutnými aktéry jsou právě oni. Vytratila se jak úcta k okolí, tak i k sobě samotným. Laciná náhražka v podobě relativního dostatku ztrácí punc a s nástupem nedostatku se mnozí odkopávají. Jedni jsou ochotni bojovat, jiní se vrací k podlézavosti a praktikám známým těm, kteří prošli obdobím normalizace. Jestliže za socialismu byly drážebným zaměstnanost, bydlení pro každého, možnost chalupaření a další výsady, které z Československa po roce 1989 dělali tučnou kořist pro západní „investory“, pak nynější vláda nemá co nabídnout. Mnozí se diví, že řada tehdejších kritiků režimu nostalgicky vzpomíná na jisté klady, kterých je v porovnání s dnešní dobou stále více. A k tomu přidejme vracející se totalitu, kontrolu všech a média hlásající opět jedinou pravdu.

Chtěl jsem napsat pár slov o současnosti a zjišťuji, že je ve mně tolik vzteku, že bych napsal nejdelší článek v životě. Je mnoho dalšího, co mi leží na srdci a k čemu by bylo třeba se vyjádřit. Opravdu nechápu, že nestojíme v ulicích ozbrojeni vším, co lze vzít do ruky a netáhneme na Sněmovnu, Strakovku, ministerstva či na Kavčí hory. Že neobsadíme elektrárny, nezavřeme supermarkety a nepřinutíme vedení státu k rezignaci a nezasadíme se o zásadní změny. Kam se vytratila národní i lidská hrdost? Jak dlouho to chcete ještě snášet?

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)